

נשים בתנ"ך בראי החסידות – שיעור 4

סיום חוה, שרה חלק א - מקורות

בראשית ג, כ

וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ תָּהָה כִּי הוּא הָיְתָה אִם כָּל חַי:

הרב יצחק גינזבורג, חסדי דוד הנאמנים ב, עמ' 134

כתוב שלולא החטא חוה היתה נקראת בשם חיה = כג. כג היא הנקודה האמצעית של אדם = 45, והיות שהמלכות היא בסוד הנקודה האמצעית – ראוייה היתה אשת אדם להקרא חיה. ויותר מזה, על חוה כתוב "אם כל חי" - ועל כן ראוי לקרא לה חיה. אלא שבגלל החטא הכניס בה הנחש זוהמא... נקראה חוה, מלשון "חיויא בישא" – הנחש... תקון חוה הוא להמשיך לה חזרה את ה-ד שהפסידה. בתחילה כאשר ממשיכים לה את ה-ד היא הופכת להיות חזרה, וכאשר ה-ד וה-ו מתחברות היא חוזרת להיות חיה.

הרב יצחק גינזבורג, מתוך "סוד הנשימה: חזרה", אשא עיני, עמ' קעט

סוד חזרה הוא תקון חוה ("אם כל חי" – "יולדת" – "כיולדה אפעה, אשם ואשאף יחד") להיות חיה ("כי חיות הנה" – מילדת את עצמה, כלומר יולדת בבחינת "עצמי", מאליו וממילא). והו"ע התקון של "בעצב תלדי בני", להיות "אם הבנים שמחה".

* * *

מדרש רבה בראשית פרשה יז פסקה ח

ומפני מה ניתן לה מצות נדה? על ידי ששפכה דמו של אדם הראשון, לפיכך ניתן לה מצות נדה. ומפני מה ניתן לה מצות חלה? על ידי שקלקלה את אדם הראשון שהיה גמר חלתו של עולם לפיכך ניתן לה מצות חלה. ומפני מה ניתן לה מצות נר שבת? ... על ידי שכבתה נשמתו של אדם הראשון לפיכך ניתן לה מצות נר שבת.

ספר בראשית פרק יח יד

הַיְפֹלֵא מֵה' דְּבָר לְמוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעַת תְּהִי וְלִשְׁרָה בֵּן:

מדרש רבה בראשית פרשה ס פסקה טז

כל ימים שהיתה שרה קיימת היה ברכה משולחת בעיסה וכיון שמתה שרה פסקה אותה הברכה... כל ימים שהיתה שרה קיימת היה נר דולק מלילי שבת ועד לילי שבת וכיון שמתה פסק אותה הנר...

* * *

ילקוט שמעוני בראשית - פרק יז - רמז פב

אמר ר' יהושע בן קרחה יו"ד שנטל הקב"ה משרי נחלק חציו לשרה וחציו לאברהם. אמר ר' שמעון בן יוחאי יו"ד שנטל הקב"ה משרי היה טס ופורח סביב כסאו של הקב"ה אמר לפניו רבונו של עולם בשביל שאני קטנה שבאותיות הוצאתני משמה של צדקת א"ל הקב"ה לשעבר היית נתון בשם נקבה ובסוף אותיות עכשיו תהיה נתון בשם זכר ובראש אותיות הה"ד ויקרא משה להושע בן נון יהושע.

ילקוט שמעוני ישעיהו - פרק נא - המשך רמז תעג

אמר ר' אסי אברהם ושרה טומטומין היו שנאמר (ישעיה נא, ב) "הַפִּיטוּ אֶל אַבְרָהָם אֲבִיכֶם וְאֶל שָׂרָה תְּחוּלְלֶכֶם..." וכתיב, (שם, א) "הַפִּיטוּ אֶל צוּר תְּצַבְתֶּם וְאֶל מַקְבַּת בּוֹר נִקְרְתֶם"

מדרש רבה בראשית פרשה מז פסקה ב

ר' יודן בשם ריש לקיש עיקר מיטרין לא הוה לה וגלף לה הקב"ה עיקר מיטרין